

beskæftigelsespolitikken er en helt afgørende forudsætning for en succesfuld gennemført beskæftigelsespolitik, og er én af hovedhjørnestene i den danske model.

Der er derfor et åbenlyst behov for en styrkelse af parternes placering i styringen af beskæftigelsesindsatsen. Set i sammenhæng med reformens yderligere styringsmangler bør dette ske gennem en styrkelse af den regionale beskæftigelsesindsats og i regi af de regionale beskæftigelsesråd.

Men allerede inden for lovforslagets rammer bør der ske en styrkelse af det regionale beskæftigelsesråds rolle, således at det er det regionale beskæftigelsesråd, der får til opgave at overvåge og analysere udviklingen, skaffe information om resultater og effekter, gennemføre rammeudbud for andre aktører, give dispensation fra rammeudbud samt indgå skriftlig aftale eller indstille anden form for sanktioner ved manglende resultater.

Tillægsaftalen med Dansk Folkeparti om afskaffelse af A-centrene

Med tillægsaftalen mellem regeringen og Dansk Folkeparti om etableringen af 92 kommunalt forankrede jobcentre med fuld opgavekompetence, herunder 10 jobcentre, som overtager den fulde beskæftigelsesindsats, foretages endnu et skridt i den forkerte retning, da aftalen yderligere cementerer den lokale forankring og medfører en yderligere betydelig svækkelse af den samlede indsats på det ordinære arbejdsmarked til fordel for et mere lokalt og socialt orienteret fokus.

Det tidligere hovedargumentet for at fastholde 40 B-centre var et fornuftigt hensyn til ikke at udtynde AF-systemet og dermed den eksisterende ordinære indsats. I de 52 A-jobcentre ville AF-medarbejderne kun have udgjort en meget lille del af personalet, mens de vil være langt mere dominerende i antal i de 30 B-centre, som skulle have udgjort krumtappen i den ordinære indsats. Antallet af B-jobcentre på cirka 40 svarer nogenlunde til det samlede antal af nuværende AF-kontorer og AF-chefer. Med den nye aftale om 92 B-jobcentre bliver AF ressourcerne smurt så tyndt ud, at man må stille spørgsmålstegn ved den faglige bæredygtighed med hensyn til løsning af opgaverne i den statslige beskæftigelsesindsats.

Både set ud fra arbejdsmarkedet som en helhed og fra virksomhederne og de lediges synsvinkel er dette aldeles uacceptabelt, idet sandsynligheden for, at virksomhederne ikke får formidlet den mest kvalificerede arbejdskraft, øges, samtidig med at indsatsen over for de ledige, i stedet for at tage udgangspunkt i personens ressourcer og muligheder samt arbejdsmarkedets behov, i større omfang bliver bestemt af bopælskommunen og kommunalpolitiske hensyn og prioriteringer.

Ligestilling

S og RV mener, at det burde fremgå tydeligt af selve lovforslaget, at der i de nye jobcentre skal arbejdes med ligestillingsperspektivet i beskæftigelsesindsatsen. At metoder og værktøjer skal videreudvikles. At også eksterne aktører skal råde over såkaldte mainstreamingskompetencer, der sikrer, at disse aktører også medvirker til at bløde op på arbejdsmarkedets stærke kønsopdeling. At planudmeldinger, måltal og opfølgning med hensyn til beskæftigelsesindsatsens forskellige virkemidler skal kønsopdeles, så det løbende kan overvåges, om anvendte virkemidler reelt medvirker til at nedbyde arbejdsmarkedets opdeling på køn.

Partierne mener også, at det bør fremgå, hvordan den nødvendige koordinering og vidensoverførsel vedrørende kønsligestilling finder sted mellem Beskæftigelsesministeriet og de lokale og regionale beskæftigelsesråd samt eksterne aktører.

Normering og placering af specialfunktionerne med hensyn til kønsligestilling i den fremtidige struktur burde fremgå af bemærkningerne til lovforslaget. S og RV er opmærksomme på, at opgavens omfang øges med antallet af kommunernes ledige, og forventer derfor, at normeringen tager højde herfor.

Socialistisk Folkepartis og Enhedslistens medlemmer af udvalget finder, at den kommunale strukturreform og forslaget til lov om svaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats indebærer en grundlæggende kommunalisering af beskæftigelsespolitikken, som medfører et for snævert lokalt fokus i stedet for et bredere regionalt fokus, som er langt mere i overensstemmelse med det danske arbejdsmarked anno 2005. Hermed er der risiko for, at arbejdsløse vil gå ledige i længere tid end nødven-